

Kázeň pri príležitosti sviatku nanebovstúpenia 2021: Jn 12, 20-36 (hlavne Jn 12, 32)

Bratia a sestry,

pozornému čitateľovi sa musí prečítaný biblický úsek javiť ako veľmi nelogický. Keby sme ho zdramatizovali ako divadelnú hru, vyniklo by to ešte viac. Na začiatku prichádzajú nejakí Gréci, ktorí chcú vidieť Ježiša. Povedia to Filipovi, ten to povedal Ondrejovi a spolu išli za Ježišom. Potom nasleduje dlhšia Ježišova reč, ktorá je zrejme určená učeníkom. Na tých Grékov, ktorí chceli vidieť Ježiša, sa akoby zabudlo. No potom sa zrazu na scéne objavuje zástup – čitateľovi rýchlo dôjde, že Ježiš nehovoril len k učeníkom – a ľudia zo zástupu kladú Ježišovi konkrétnu otázku. Ježiš odpovedá zdanlivo od veci. Toľko v skratke dej daného textu.

Ježiš veľakrát odpovedal tak, že to bolo pre uši a hlavne pre rozum poslucháča ťažko znesiteľné, ale Ježiš vždy išiel ku koreňu veci. Hovoril pravdu, ktorá presahovala hranice sveta. Hovoril to, čo potrebuje človek počuť, ak sa chce zachrániť pred hriechom a smrťou. Ježiš prináša svetu Božie slovo, ktoré vedie človeka do Božieho kráľovstva.

Preto sa aj my namiesto premýšľania nad tým, prečo to Ježiš povedal, zamyslime radšej nad obsahom Jeho slov. Nepremýšľajme ako nezaujatý pozorovateľ, ale vztiahnime si Ježišova slová na seba a zamyslime sa, čo znamenajú pre nás.

Ježiš začal oznámením, že prišla Jeho hodina. Predtým viackrát povedal, že ešte neprišla Jeho hodina. Tu je prvýkrát uvedené, že Ježiš povedal, že tá hodina už nastáva. Čím viac sa blížil k Jeruzalemu, tým viac sa približoval aj k utrpeniu na kríži. Mohli by sme zhrnúť, že celá nasledujúca Ježišova reč sa týka Jeho cesty na kríž.

Pán Ježiš najprv používa obraz zrna. Zrno musí odumrieť, aby prinieslo úrodu a úžitok. Tak ako je zrno siate na zem, aj Pán Ježiš prišiel na zem. Tak ako zrno v zemi odumiera, aby z Neho bol ošoh, aj Ježiš zomrel na kríži, aby sme skrze Jeho smrť mali život večný – teda život, ktorý nie je ničím limitovaný. Slovné spojenie *život večný* nie je vyjadrením kvantity, ale kvality. Teda nemyslí sa tým to, ako dlho bude život trvať, že by sme v takomto istom stave žili nekonečne dlho, ale hlavne to, čo si ani predstaviť nevieme, a to život, aký Boh pre človeka zamýšľal. Je to život bez hriechu, zla a smrti.

Ďalej Ježiš povedal: *Kto miluje svoj život, stratí ho, a kto nenávidí svoj život na tomto svete, zachová ho pre večný život.* (25. v.) Tieto slová akoby boli v protiklade s tzv. trojprikázaním lásky: Miluj Boha a svojho blížneho ako seba samého. Tak ako je to? Máme milovať svoj život alebo ho nenávidieť? Podľa môjho názoru, tým Ježiš myslel to, aby sme sa nezamerali iba na život tu na zemi – na život, ktorý poznáme. Žijeme na svete a môžeme sa radovať zo života, ale majme na zreteli večnosť. Najväčšia hodnota nie je život samotný, ale Boh, ktorý nám život prináša.

Keby sa Pán Ježiš zameril len na časný život a nemal na zreteli nič viac, nikdy by nešiel na kríž. Skrze smrť Jedného bol daný život celému svetu. Aj evanjelista Ján zachytil to, že cesta na kríž nebola pre Ježiša ľahká. Pán Ježiš neprijal svoju obeť so stoickým ľudom. Ježiš povedal, že Jeho duša je rozrušená. V inom evanjeliu, Matúšovom, sa píše, že pred svojím zatknutím prežíval zármutok a cítil úzkosť. Pre Ježiša nebolo nič ľahké v tom, že sa mal obetovať za svet. Ježiš veril, že Božia vôľa je dobrá. Vedel, prečo prišiel na svet. Prijal Božiu vôľu pre svoj život. Sám Ježiš sa pýta, či mal povedať Bohu, aby ho od toho ochránil. Mohol to urobiť! Pilátovi Ježiš povedal, že by nad Ním nemal moci, keby mu nebolo dané zhora. Keby Ježiš chcel, mohol si zavolať armádu anjelov, aby Ho ochránili. Aj diabol podobne pokúšal Ježiša, keď Ho vyzýval, aby vyskúšal Boha, či Ho ochráni pred akýmkoľvek úrazom.

Predstavovať si Boha, ako niekoho, kto má dbať o náš komfort a zabezpečovať 24-hodinovú ochranu, je mylná predstava. Keby nebolo Ježiša, nemali by sme záchranu. Za Ježišovým sebaobetovaním bol vyšší cieľ, ktorému v čase, keď bol Ježiš na kríži, nikto nerozumel. Neskôr sa to stalo jedným zo základných bodov kresťanskej viery.

Ježiš chválil Boha aj vtedy, keď sa mal zle a keď prežíval strach z toho, čo malo prísť. Vyvyšoval Božie meno a nezllorečil za to, čo na Neho dopustil.

Mnohí nerozumeli tomu, čo prišiel vykonať. Mali svoje predstavy o Mesiášovi. Mali svoje interpretácie Božieho slova. Nerozumeli tomu, kto je to Syn Boží, prečo musí byť povýšený a prečo musí Mesiáš odísť. Mnohí tomu nerozumejú aj v našej dobe.

Určite sa aj každý z nás stretáva s rôznymi predstavami o Kristovi. Len vďaka Kristovi máme svetlo a môžeme chodiť vo svetle. Pán Ježiš nám hovorí to, čo potrebujeme počuť. Je ťažké vzdať sa svojich predstáv alebo odolávať predstavám iných ľudí o Ježišovi a ťažké je aj prijímať Božiu vôľu. Na Ježišovi najlepšie vidíme, že keď Boh dovolí, aby sme trpeli, je za tým niečo dobré. Nerozumieme, ale veríme. Ježiš sa nenechal strhnúť nadšeným davom, ale hovoril pravdu. Prišiel na zem, aby za nás zomrel. Nasledoval Božie slovo a oslavoval Boha bez ohľadu na to, čo momentálne prežíval. Odišiel, aby nám pripravil miesto. Príde zas, aby sme aj my raz boli tam, kde je On. Chváľme Boha a ďakujme mu, že do našich srdc vložil vieru. Boh nás cez všetko, čo na nás dopustil a dopustí, prevedie a privedie do svojho kráľovstva. Amen.

Vypočujme si slová vyslania, ako sú napísané v knihe proroka Ozeáša v 14. k.:

„Vezmite so sebou slová ľútosti a obráťte sa k Hospodinovi. Povedzte Mu: Odpusť nám všetky viny, prijmi, čo je dobré, my chceme splácať ovocím svojich perí.“

Milosť nášho Pána Ježiša Krista, láska Božia a účastenstvo Ducha Svätého so všetkými vami. Amen.